

สรุปมติการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘
วันพุธที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘
ณ ห้องประชุม ศ.นิคม จันทรวีรุท ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน

เรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๕ กลุ่มอุตสาหกรรม

สืบเนื่องจากคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ มีมติให้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๕ กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ ยานยนต์ อัญมณี โลจิสติกส์ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ทั้ง ๕ คณะได้มีการประชุมเพื่อพิจารณากำหนด (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวมทั้งสิ้น คณะละ ๔ ครั้ง รวมทั้งได้มีการจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อระดมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๕ กลุ่มอุตสาหกรรม ๒๐ สาขา อาชีพไปแล้ว ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการฯ ทั้ง ๕ คณะ จึงเสนอ (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๕ กลุ่มอุตสาหกรรม ๒๐ สาขาอาชีพ ดังนี้

บาท : วัน

กลุ่มอุตสาหกรรม / สาขาอาชีพ	ระดับ ๑	ระดับ ๒
๑. ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์		
(๑) พนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและแสงสว่าง	๓๖๐	๔๓๐
(๒) พนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	๓๗๐	๔๔๕
(๓) ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	๔๑๐	๔๙๐
(๔) ช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย	๔๐๐	๔๘๐
๒. ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์		
(๑) ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๑๕	๕๐๐
(๒) ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๑๕	๕๐๐
(๓) ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๑๕	๕๐๐
(๔) ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๑๕	๕๐๐
๓. ยานยนต์		
(๑) ช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	๔๐๐	๔๘๐
(๒) ช่างเทคนิคพ่นสีเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	๔๐๐	๔๘๐
(๓) พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	๔๐๐	๔๘๐
(๔) ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	๔๐๐	๔๘๐
๔. อัญมณี		
(๑) ช่างเจียรไนพลอย	๔๒๐	๕๕๐
(๒) ช่างหล่อเครื่องประดับ	๔๒๐	๕๕๐
(๓) ช่างตกแต่งเครื่องประดับ	๔๒๐	๕๕๐
(๔) ช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	๔๒๐	๕๕๐

กลุ่มอุตสาหกรรม / สาขาอาชีพ	ระดับ ๑	ระดับ ๒
๕. โลจิสติกส์		
(๑) นักบริหารการขนส่งสินค้า	๔๑๕	๕๐๐
(๒) ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน ๑๐ ตัน	๓๖๐	๔๓๐
(๓) ผู้ควบคุมสินค้าคลัง	๓๕๐	๔๒๐
(๔) ผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า	๓๔๐	๔๑๐

นอกจากนี้ กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ไทย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานอนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ (นายสิงหนเดช ชูอำนาจ) มีความเห็นว่า (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ ซึ่งได้มีการนำเสนอในการจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ SMEs ค่อนข้างมาก หากมีการประกาศใช้บังคับ จึงเห็นควรกำหนดอัตราค่าจ้างในระดับที่ต่ำกว่าหรือเท่ากับผู้ประกอบการยานยนต์

ที่ประชุมคณะกรรมการค่าจ้างได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑. ในการสำรวจข้อมูลควรมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน และต้องมีการกำหนดว่ากลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาเป็นฐานข้อมูลมีจำนวนเท่าไร เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ถูกต้องของประชากรทั้งหมด

๒. นอกจากการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือให้สำเร็จแล้ว สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญมากที่สุดคือการบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากยังพบว่าแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแห่งชาติแล้ว ยังไม่ได้รับการยอมรับจากนายจ้าง ซึ่งส่งผลให้ลูกจ้างไม่ได้รับการจ้างงานหรือได้รับค่าจ้างต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด

๓. คณะอนุกรรมการฯ ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแทนนายจ้าง ลูกจ้าง ผู้แทนองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมนั้น ๆ ได้มีการพิจารณาข้อมูลอย่างรอบด้านแล้ว แต่ก็อาจมีบางกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีข้อร้องเรียนจากทางองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งควรมีการพิจารณาเป็นการเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมนั้น

๔. การดำเนินงานที่ผ่านมาของคณะอนุกรรมการฯ ยอมรับว่ามีขั้นตอนที่ยอมรับได้ แต่ทั้งนี้ยังเห็นว่าวิธีการคำนวณ หรือการได้มาซึ่งตัวเลขที่ใช้กำหนด (ร่าง) อัตราค่าจ้างยังไม่ชัดเจน โดยทั้ง ๕ คณะมีความแตกต่างกันในแนวคิดการคำนวณ และเหตุผลประกอบที่แตกต่างกัน จึงเห็นว่าในการกำหนดอัตราค่าจ้างตามกลุ่มอุตสาหกรรมถึงแม้จะมีความแตกต่างกันตามมาตรฐาน แต่ควรมีหลักการในการได้มาซึ่ง (ร่าง) ค่าจ้างที่เป็นหลักการ และแนวคิดเดียวกันเพื่อให้ง่ายต่อการพิจารณา และสามารถเปรียบเทียบกันได้

๕. ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามเกี่ยวกับอัตราค่าจ้าง มีความเห็นว่าควรให้ความสำคัญกับอัตราค่าจ้างที่ทั้งนายจ้างและลูกจ้างเห็นว่าควรจ่ายหรือควรได้รับสำหรับผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขานั้นๆ เพราะเป็นการสะท้อนถึงค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะ และความสามารถที่ตรงกับมาตรฐานฝีมือที่แท้จริง

๖. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เพิ่มเติมมาภายหลังนั้น ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มอุตสาหกรรม หรือสาขาอาชีพที่ได้มีการกำหนดมาแล้วด้วย โดยอาจเทียบเคียงสาขาอาชีพที่มีมาตรฐานที่คล้ายคลึงกัน ก็จะสามารถเทียบเคียงอัตราค่าจ้างให้มีความเหมาะสมได้

๗. (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดขึ้นมีฐานจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำวันละ ๓๐๐ บาทต่อวัน เพื่อเป็นการรองรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่อาจสูงขึ้นในอนาคต ซึ่งย่อมส่งผลต่ออัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ดังนั้นควรมีการกำหนดวิธีการในการปรับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือให้สอดคล้องกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งจะสามารถแบ่งเบาภาระของคณะอนุกรรมการฯ ที่จะต้องมีการพิจารณา กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือใหม่ทุกครั้งที่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำปรับจนสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

๘. กระทรวงแรงงานควรถือโอกาสนี้ที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน เร่งดำเนินการปฏิรูประบบค่าจ้างซึ่งประกอบด้วยอัตราค่าจ้างขั้นต่ำและอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือให้มีความสอดคล้องกัน และนำเสนอผลการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม

๙. ในระยะยาวเพื่อให้การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือมีหลักการและเป็นระบบ คณะกรรมการค่าจ้างควรมีบทบาทในการกำหนดหลักการ หรือกรอบแนวคิดเพื่อให้แต่ละสาขาสามารถยึดเป็นหลักในการดำเนินการได้ แต่ทั้งนี้ก็ยังเห็นด้วยที่จะให้บทบาทของคณะอนุกรรมการฯ มีอิสระในการพิจารณาถึงความความแตกต่างของแต่ละประเภทอุตสาหกรรมที่อาจนำเอาสภาพการจ้างงานจริง และโครงสร้างค่าจ้างของแต่ละประเภทอุตสาหกรรมมาประกอบการพิจารณาด้วย แต่ต้องเป็นหลักเกณฑ์และเหตุผลที่สามารถอธิบายต่อบุคคลทั่วไปให้เกิดการยอมรับได้

อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ได้มีการแสดงความเห็นดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ทั้ง ๕ คณะ เป็นการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องมีการหรือแนวคิดในการกำหนดที่เหมือนกัน ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ แต่ละคณะได้นำสภาพการจ้างงานจริง ลักษณะตลาด และสภาพการดำเนินธุรกิจของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมมาประกอบการพิจารณาด้วย

๒. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดเป็นเพียงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำหรือค่าจ้างเริ่มต้นของแต่ละสาขาอาชีพเท่านั้น ซึ่งหมายถึงว่าผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจะได้รับอัตราค่าจ้างไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างของสาขาอาชีพที่ผ่านการทดสอบแล้ว ซึ่งบางสาขาอาชีพที่ตลาดมีความต้องการแรงงานสูงอาจมีการจ่ายอัตราค่าจ้างที่สูงกว่าที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นไปตามอุปสงค์และอุปทานตลาดแรงงาน

๓. จำนวนตัวอย่างที่นำมาเป็นฐานข้อมูลในการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือบางกลุ่มอุตสาหกรรมอาจมีจำนวนน้อย จนอาจไม่เหมาะสมที่จะเป็นตัวอย่างที่ดีได้ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจไม่ชัดเจน ทำให้ไม่ได้รับแบบสอบถามจำนวนมากพอ แต่ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ได้ถือเป็นข้อมูลจริงที่สะท้อนสภาพการจ้างงานจริง และเมื่อนำมาประกอบกับการพิจารณาของทั้งนายจ้างและลูกจ้างในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงเห็นว่าอัตราค่าจ้างที่ได้กำหนดขึ้นนั้นเหมาะสมกับแต่ละอุตสาหกรรมแล้ว

๔. คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ ได้เสนอความคิดเห็นว่าในสภาพการจ้างงานจริงกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์จะมีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยสภาพการจ้างงานจริงแล้วแรงงานจะมุ่งเข้าสู่อุตสาหกรรมยานยนต์มากกว่าเนื่องจากมีค่าจ้างและสวัสดิการที่ดีกว่า แต่เมื่อพิจารณาจาก(ร่าง)อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้วกลับพบว่าอัตราค่าจ้างกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์สูงกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ จึงเห็นว่าควรปรับ(ร่าง)อัตราค่าจ้างกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ให้ต่ำกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยอัตราค่าจ้างระดับ ๑ ควรเท่ากับ ๓๙๐-๓๙๕ บาทต่อวัน และระดับ ๒ ควรเท่ากับ ๔๗๐-๔๗๕ บาทต่อวัน ทั้ง ๔ สาขาอาชีพ

มติ

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ดังนี้

๑. มอบหมายให้คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษาและเสนอแนวทางการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นผู้พิจารณาทบทวน (ร่าง) กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๕ กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน ๒๐ สาขาอาชีพ ที่คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ จำนวน ๕ คณะจัดทำขึ้น พร้อมทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ จำนวน ๓๕ สาขาอาชีพที่ได้ประกาศไปแล้วว่าเหมาะสมหรือไม่ และหากมีการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจากวันละ ๓๐๐ บาทเป็นอัตราอื่นแล้ว อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือต้องปรับขึ้นตามหรือไม่

อย่างไร โดยให้กำหนดกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา และการเตรียมพร้อม แล้วนำเสนอคณะกรรมการค่าจ้างพิจารณาโดยเร็ว ซึ่งถือว่าเป็นการปฏิรูประบบค่าจ้างของประเทศ

๒. การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๙ การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๒๐ สาขาอาชีพ และการทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ จำนวน ๓๕ สาขาอาชีพ ตามประกาศอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ฉบับที่ ๓ และฉบับที่ ๔ ควรมีการออกประกาศให้มีผลบังคับใช้ในช่วงเดียวกัน

รับรองถูกต้อง

(นางชิตติยา มะหะหมัด)

นักวิชาการแรงงาน

รวบรวมเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙